

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/78/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714203466
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714203466.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudkýň Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovvej vo veci starostlivosti súdu o mal. E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného opatrovníkom D. T. L. U. E.. v T. F., T. T., dieťa rodičov: M. H., bytom L., A. XX, zastúpená R.. A. M., advokátkou v T. F., A. XX/XX a K.. R. C., bytom U. XXXX/X, T., zastúpený R.. R. L., advokátom v T. F., L. XX/XX, o návrhu matky na zmenu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 10. júla 2015, č.k. 4P/28/2014-184, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zveril mal. E. do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Otcovi maloletého súd uložil povinnosť platiť na výživu mal. E. sumu 160,- Eur mesačne od právoplatnosti rozsudku, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého. Zároveň súd upravil styk otca s maloletým tak, že tento je oprávnený stýkať sa s mal. E. každý párny týždeň v mesiaci od piatku 15,00 hod. do pondelka nasledujúceho týždňa do 7,30 hod., kedy si dieťa v piatok o 15,00 hod. prevezme spred bydliska matky a v pondelok nasledujúceho týždňa o 7,30 hod. dieťa privedie do školského zariadenia, ktoré maloletý navštevuje. Ďalej upravil styk otca s maloletým každý nepárny týždeň v mesiaci v utorok od 15,00 hod. do 18,00 hod. a vo štvrtok od 15,00 hod. do 18,00 hod., kedy si dieťa v utorok a vo štvrtok o 15,00 hod. prevezme spred bydliska matky a v utorok a štvrtok o 18,00 hod. dieťa pred bydlisko privedie a dieťa matke odovzdá. Počas letných prázdnin súd upravil styk otca s maloletým v mesiaci júl od 01.07. od 9,00 hod. do 15.07. do 18,00 hod. a v mesiaci august od 01.08. od 9,00 hod. do 15.08. do 18,00 hod., kedy si dieťa 01.07. a 01.08. o 9,00 prevezme spred bydliska matky a 15.07. a 15.08. o 18,00 hod. dieťa pred bydlisko matky privedie a dieťa matke odovzdá. Vo zvyšku súd návrh matky zamietol. Týmto rozhodnutím súd zmenil rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 03.10.2012, č.k. 8P/90/2012-48 v časti úpravy práv a povinností rodičov k mal. E.. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 2, 3, 4, § 26, § 62 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že návrh matky je dôvodný. Súd konštatoval, že je nepochybné, že mal. E. bol na základe schválenej rodičovskej dohody rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 03.10.2012, č.k. 8P/90/2012-48 právoplatným 09.10.2012 zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorí ho budú zastupovať a spravovať jeho majetok a to tak, že matka a otec budú zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého striedavo v 4-dňových intervaloch počnúc 01. novembrom 2012. Keďže medzi rodičmi dochádzalo k nezhodám vo výkone práv a povinností k maloletému dieťaťu, matka podala návrh na zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti a určenie výživného zo strany otca, rovnako aj o úpravu styku otca s maloletým. Súd vo veci vykonal znalecké dokazovanie, pričom zo záverov znaleckého posudku nepochybné vyplýva, že maloletý potrebuje

stabilné rodinné prostredie, dostatočné výchovné usmernenie, pričom striedavá osobná starostlivosť je vzhľadom k aktuálnemu vývinu maloletého, v ktorom znalec pozoruje známky menej adaptívneho správania menej vhodnou formou starostlivosti. Znalec sa priklonil k zvereniu maloletého do osobnej starostlivosti matky. Znalec dodal, že napriek uvedenému, vychádzajúc z verbálne vyjadrených potrieb maloletého, je striedavá forma starostlivosti rodičov o maloletého pre neho najviac vyhovujúca, aj keby bol ešte radšej, keby rodičia bývali spolu. Vychádzajúc z potrieb a predstáv maloletého navrhol ponechať striedavú osobnú starostlivosť, ale v týždňových intervaloch. Ďalej súd uviedol, že v závere znaleckého posudku sa síce znalec priklonil aj k možnosti ponechania striedavej osobnej starostlivosti vychádzajúc z verbálnej vyjadrených potrieb maloletého, pre ktorého je striedavá forma starostlivosti u rodičov najviac vyhovujúca, pričom uvedené tvrdenie o vhodnosti zachovania striedavej osobnej starostlivosti súd považoval za objasnené samotnou výpoveďou znalca, ktorý poukazoval na to, že v danom prípade je potrebné rozlíšiť samotné vyšetrenie rodičov - otca a matky, kde zo psychologického objektívneho zisťovania obaja rodičia spĺňali predpoklady k výchove, avšak významnejší je skôr druhý aspekt, a to je samotné správanie sa rodičov, pretože pokiaľ neexistuje dobrá komunikácia medzi rodičmi, pokiaľ nie sú dodržiavané určité pravidlá, striedavá osobná starostlivosť nie je pre maloletého vhodná a za tejto situácie doporučil zveriť maloletého matke. Znalec poukázal na to, že ak sa hovorí o striedavej osobnej starostlivosti, je faktor vyjadrenia sa dieťaťa menej podstatný, lebo je potrebné nazerať na celú vec tak, aby bolo čo najlepšie zabezpečené výchovné prostredie a nedodržiavanie pravidiel v rámci striedavej osobnej starostlivosti negatívne vplýva na vývin a výchovu dieťaťa. Ak sú nejaké dôvody, že by dieťa malo svoj názor, jeho vypočutie by nebolo zlé. Ak dieťa vyjadruje ten istý názor, že mu vyhovuje striedavá osobná starostlivosť, tak potom by sa malo konať tak, aby striedavá osobná starostlivosť bola reálne napĺňaná, pričom v danom prípade je potrebné sledovať správanie sa rodičov v zmysle dodržiavania pravidiel. Znalec konštatoval, že podstatou je to, že tí, ktorí výchovu zabezpečujú, sú vzorom pre deti, v danom prípade aj otec aj matka nevykazovali také odchýlky v psychickom stave, ktoré by boli v kontraindikácií so zabezpečovaním starostlivosti a tiež zdôraznil, že maloletý pozitívne vníma oboch rodičov, sám povedal, že sa mu nepáči ako sa otec vyjadruje o matke, čo sa môže v tomto veku prejavovať voči matke ako ochrana z jeho strany, vo vyššom veku ako odmietanie alebo podceňovanie matky ako osoby. Ďalej súd uviedol, že považoval za potrebné vypočuť mal. E. po tom, ako bol podaný znalecký posudok T. F. s tým, že účasť maloletého na pojednávaní mal zabezpečiť ten z rodičov, v ktorého starostlivosti sa maloletý v čase nariadeného pojednávania nachádzal. Zhodou okolností zakaždým, keď bolo nariadené pojednávanie, maloletý sa nachádzal v starostlivosti otca. Otec ani na jeden vytyčený termín pojednávania účasť maloletého nezabezpečil, pretože z rôznych dôvodov ospravedlňoval svoju neúčasť na pojednávaní. Potom ako bol vypočutý znalec, súd už výsluch maloletého nepovažoval za potrebný, pretože pre posúdenie v danej veci tak, ako sa vyjadril znalec, je kritérium názoru dieťaťa až tým posledným kritériom pre rozhodovanie o ďalšom výchovnom prostredí. Je nesporné, že mal. E. má rád oboch rodičov a najradšej by si želal, aby rodičia žili spolu, čo niekoľkokrát zdôraznil aj znalec v znaleckom posudku a pri výsluchu v priebehu konania. Je však nesporné aj to, že obaja rodičia sú schopní tak po osobnostnej ako aj materiálnej stránke zabezpečiť dieťaťu potrebnú výchovu a starostlivosť, čo potvrdili aj v konaní vypočutí svedkovia R.. L., Y. F., Y. Y. a vyplývajú z predložených prehlásení K.. Y. V. a Y. F.. Na druhej strane je však rozhodujúca aj skutočnosť, či zachovanie striedavej osobnej starostlivosti je v záujme maloletého dieťaťa za situácie, keď vzťahy medzi rodičmi sú konfliktné a vyúsťujú do neustálych verbálnych osočovaní, nedôvery, znevažovaní druhého rodiča, podávaní trestných oznámení, nerešpektovaní rozhodnutí súdu o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu a zo strany otca aj preukázateľne vnucujúcim negatívnym postojom k matke maloletého, ktorý prezentuje pred dieťaťom samotným. Konfliktné vzťahy medzi rodičmi existovali už v čase schválenia dohody rodičov o striedavej osobnej starostlivosti a pretrvávali aj počas celú dobu konania, v ktorom sa matka domáhala zverenia maloletého do jej osobnej starostlivosti. Znalec poukázal na to, že u maloletého sa prejavujú poruchy správania sa hlavne v rodinnom prostredí, tieto nemusia byť badateľné pri správaní sa v škole, preto pokiaľ otec opieral svoj názor o vhodnosti zachovania striedavej osobnej starostlivosti o vyjadrenia riaditeľky základnej školy, ktorú maloletý navštevuje, práve vyjadrenie znalca o tom, že poruchy dieťaťa sa nemusia prejavovať v školskom prostredí nasvedčujú len tomu, že striedavá osobná starostlivosť môže mať pre dieťa len ďalšie negatívne dôsledky. Rodičia, ktorí nevedia spolu komunikovať, dodržiavať rozhodnutie súdu, nemôžu vychovávať dieťa v striedavej osobnej starostlivosti, ktorá sa vyžaduje nielen spokojnosť maloletého dieťaťa, ale významnú mieru pri jej fungovaní zohráva aj bezkonfliktné a ústretové správanie sa rodičov navzájom. Pokiaľ každý z rodičov bude presvedčený o správnosti svojho spôsobu realizácie striedavej osobnej starostlivosti a ani jeden z nich nebude schopný ustúpiť a prípadne riešiť problém aj za pomoci odborníkov, potom striedavá osobná starostlivosť nemôže byť fungujúcim systémom

starostlivosti rodičov o dieťa a byť v záujme maloletého dieťaťa, aj pokiaľ samo dieťa so striedavou starostlivosťou oboch rodičov súhlasí. V záujme maloletého bude, aby mal vytvorené stabilné prostredie u jedného z rodičov, v danom prípade u matky, pretože v súčasnej dobe zachovanie striedavej osobnej starostlivosti jednoznačne v záujme mal. E. nie je. Súd mal na základe uvedeného za to, že je v záujme maloletého, aby zmeny, ktoré nastali vo vzťahu medzi rodičmi nezasiahli do osobnosti maloletého, aby do budúcnosti bol narušený jeho vzťah s niektorým z rodičov (čo pripustil aj znalec vo svojej výpovedi vo vzťahu k matke), ale v záujme dieťaťa je, aby tieto zmeny čo najmenej zasiahli do jeho života. Striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov bola spochybnená jednak znaleckým dokazovaním a výsluchom znalca, pričom zrušenie striedavej osobnej starostlivosti bolo doporučené aj kolíznym opatrovníkom, ktorý maloleté dieťa zastupoval v konaní. Keďže súd nezistil nedostatky v starostlivosti matky o dieťa, zveril mal. E. do jej osobnej starostlivosti, ktorá bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok a otcovi uložil povinnosť platiť na výživu maloletého sumu 160,- Eur mesačne od právoplatnosti rozsudku. Vychádzal pritom z osobných a majetkových pomerov matky, ktorá je nezamestnaná, pracuje iba na základe dohody o vykonaní práce so zárobkom 74,- Eur mesačne, od 01.08.2015 prestane poberať aj dávky v nezamestnanosti, ktoré poberala od februára 2015 mesačne v sume od 176,10 Eur do 194,90 Eur. U otca súd vychádzal z priemerného zárobku 672,17 Eur mesačne. Pri rozhodovaní o výške výživného súd zohľadnil aj odôvodnené potreby maloletého dieťaťa prihliadnúc na jeho vek, kedy od poslednej úpravy výživného je maloletý jednoznačne vekom starší a vyspelejší oproti poslednej úprave výživného, keď navštevoval materskú školu a v súčasnej dobe navštevuje základnú školu, pričom podstatne vzrástli aj náklady na jeho výchovu a starostlivosť. Súd bol toho názoru, že je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu maloletého výživným v sume 160,- Eur mesačne, ktorá suma zodpovedá potrebám maloletého dieťaťa a osobným a majetkovým pomerom tak matky ako aj otca. Vzhľadom k tomu, že matka sa domáhala určenia výživného zo strany otca vo výške 200,- Eur mesačne a súd rozhodol o povinnosti otca platiť výživné vo výške 160,- Eur mesačne, vo zvyšku návrh matky ako nedôvodný zamietol. V konaní sa matka domáhala aj úpravy styku otca s mal. E. a keďže k dohode ohľadne úpravy styku v priebehu konania nedošlo, nakoľko otec jednoznačne zotrval na zachovaní striedavej osobnej starostlivosti, súd upravil styk otca s maloletým v čo najširšom možnom rozsahu vychádzajúc z doposiaľ realizovanej striedavej osobnej starostlivosti a vzťahu maloletého k obojmu rodičom tak, že otec bude oprávnený stykať sa s maloletým každý párny týždeň v mesiaci od piatku 15,00 hod. do pondelka nasledujúceho týždňa do 7,30 hod., ako aj každý nepárny týždeň v mesiaci v utorok a štvrtok od 15,00 hod. do 18,00 hod.. Zároveň súd upravil aj styk otca s maloletým počas letných prázdnin v trvaní v dvoch týždňov v mesiaci júl a dvoch týždňov v mesiaci august. Súd dodal, že úpravou styku otca s maloletým v rozsahu ako bol upravený súdom je zároveň zachovaný vzťah dieťaťa k otcovi, rešpektované právo na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov a právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a osobného styku s oboma rodičmi.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec maloletého dieťaťa, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Poukázal na článok 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa ktorého má byť dominantným a prvoradým záujem maloletého vo vzťahu ku všetkým činnostiam týkajúcim sa dieťaťa a teda aj pri úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Má za to, že v prvoradom záujme maloletého dieťaťa je zabezpečenie výchovy oboma rodičmi, ktorá mu umožní rovnocenný vývoj citových väzieb vo vzťahu k obojmu rodičom. Je nemysliteľné, aby to bolo práve maloleté dieťa, ktoré má byť ukrátené pre nezhodu medzi rodičmi. Mal. E. sa sám pred znalcom nespochybniteľne vyjadril, že chce, aby bol vychovávaný oboma rodičmi. Rozsudkom mu však táto možnosť zo strany prvostupňového súdu bola odňatá a to aj bez toho, aby bol priamo prvostupňovým súdom zistený jeho názor. Zistenie názoru maloletého je pritom možné považovať za jeden z aspektov, ktorým sa realizuje prvoradosť záujmu maloletého dieťaťa, čo napokon preukazuje i článok 12 Dohovoru. Prvostupňový súd zdôvodnil nevypočutie maloletého v konaní vyjadrením znalca, podľa ktorého je kritérium názoru dieťaťa až posledným kritériom pre rozhodovanie o ďalšom výchovnom prostredí. Súd teda len prevzal názor znalca vo vzťahu k otázke procesného charakteru, ktorá má výsostne právnu povahu. Zo strany súdu teda nebol vykonaný dôkaz, ktorý je potrebný pre spravodlivé rozhodnutie, čím je daný odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm.c/ O.s.p.. Opodstatnenosť tohto dôvodu je daná aj tým, že samotný znalecký úkon bol vykonaný 29.09.2014, pričom výsluch znalca sa uskutočnil až 30.06.2015, teda po viac ako roku. Znalec od znaleckého úkonu nebol vôbec v kontakte s mal. E.. V písomnom vyhotovení znaleckého posudku sa znalec vyjadril, že vzhľadom k záujmom mal. E. by bola vhodná striedavá osobná starostlivosť v týždňových intervaloch. On v konaní predložil dôkazy, z ktorých vyplývalo, že naopak matka maloletého nedodržiava striedavú osobnú starostlivosť v stanovených intervaloch a starostlivosť o syna aj zanedbáva. Ak teda znalec vychádzal pri svojej odpovedi zo skutočností,

ktoré sa ukázali ako nepravdivé a na základe týchto dospel k záveru, že za danej situácie odporúča zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky, je tento záver znalca viac ako spochybnený. Žiadal, aby maloletý bol vypočutý súdom bez prítomnosti rodičov, pričom by mal zo strany súdu dostať všetky relevantné informácie a to aj vo vzťahu k následkom tejto výpovede, teda zachovanie striedavej osobnej starostlivosti, alebo zverenie do osobnej starostlivosti jedného z rodičov. Pokiaľ súd prvého stupňa uviedol, že nezistil žiadne nedostatky vo výchove matky, je pre neho nepochopiteľné, že k takémuto konštatovaniu došiel napriek ním predloženým dôkazom. Na základe týchto skutočností má za to, že je daný aj odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm.d/ O.s.p., keď vo vzťahu k vykonaným dôkazom neobstoja jeho skutkové zistenia. Taktiež má za to, že zo strany súdu prvého stupňa bolo na zistený skutkový stav aplikované nesprávne ustanovenie Zákona o rodine, keďže podľa neho mal byť mal. E. ponechaný v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. V danom prípade neboli splnené podmienky, ktoré vyžaduje ust. § 26 Zákona o rodine, keďže nedošlo k zmene pomerov.

K podanému odvolaniu otca sa písomne vyjadril opatrovník, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Pridržiava sa doterajšieho vyjadrenia uvedeného v rozsudku s poukazom aj na tú skutočnosť, že v konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie, bol vypočutý znalec, ktorým bolo preukázané, že striedavá osobná starostlivosť nie je v záujme maloletého dieťaťa. Poukázal taktiež na to, že rodičia boli ich úradom vybraní do programu Priorít 2015, keďže v prípade mal. E. bude program pre rodičov nápomocný pri riešení problémov. Účelom programu je riešiť problémy vznikajúce pri rôznych životných situáciách, ktoré v rodine nastanú. Akreditovaný subjekt pracuje v problémových oblastiach týkajúcich sa pri realizácii styku v zmysle súdneho rozhodnutia, odstraňovania komunikačných bariér, nácviiku neurážajúcej, neosočujúcej komunikácie rodičov s cieľom dosiahnuť bezproblémový priebeh styku v rámci súdneho rozhodnutia, pri riešení krízových rodinných a životných situácií a pri pomoci, podpore a poradenstve pri výchove a starostlivosti o dieťa.

K podanému odvolaniu otca sa písomne vyjadrila aj matka maloletého dieťaťa, ktorá žiadala rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že absolútna nezhoda jej a otca vo veci výchovy a starostlivosti o maloletého vyplýva z odmietania otca maloletého dodržiavať rozsudok a dohodnuté pravidlá a z odmietania jej názorov na výchovu maloletého. Maloletý je v dôsledku dlhodobých sporov a nezhôd vo veci starostlivosti o neho neustále v strese, pretože nevyspytateľné správanie otca vyvoláva v maloletom stavy bezradnosti, ľútosti nad ňou (matkou), keďže otec sa o nej vyjadruje nevhodne, v rozhovoroch o nej ju ponižuje a v maloletom chce vyvolať takéto isté pocity voči nej, teda aby ju nerešpektoval, aby sa z nej smial a v konečnom dôsledku ju odmietal. Opak je však pravdou, maloletý jej veľakrát povedal, že je mu ľúto ako sa otec ku nej správa, že ju má rád a že sa mu nechce byť toľko času u otca, keďže sa chce vrátiť včas k nej, ale svoj názor sa bojí otcovi povedať. Maloletý jej uviedol, že otec po príchode od matky k nemu, od neho žiada, aby mu podrobne opísal, čo počas obdobia u matky robil, čo hovoril, čo hovorila ona a mal obavy, že otcovi nedostatočne opíše, čo od neho otec žiada a preto chcel aby ho vyskúšala, že to bude hovoriť jej-akoby otcovi a ona mu má v tom pomáhať. V rozsiahlom dokazovaní bolo objektívne preukázané, že otec v starostlivosti o syna v záujme prezentovania svojho zvýšeného podielu oproti nej, často navštevoval lekárku, aby táto mala v pozornosti, že otec chodí s dieťaťom na ošetrovanie a nie ona, dokonca lekárke odňal zdravotný záznam a vrátil jej ho až na výzvu súdu na pojednávaní. Poukázala ďalej na to, že súd vyhodnotil a dôsledne sa zaoberal všetkými svedeckými výpoveďami a dôkazmi s tým, že jeho rozhodnutie považuje za rozhodnutie v záujme mal. E. a taktiež má toto rozhodnutie vplývať aj na rodičov vo vzťahu k sebe, ale aj k maloletému. Nesúhlasí s tvrdením otca v odvolaní v tom smere, že súd rozsudkom porušil Dohovor o právach dieťaťa a taktiež namietka skutočnosť, že maloletý nebol vypočutý súdom. Je v prospech maloletého, že súd po vykonanom znaleckom dokazovaní na objasnenie vypočul samotného znalca a to aj za prítomnosti opatrovníka dieťaťa. Jeho výsluch by na vzniknutú situáciu mohol byť ďalším stresujúcim zážitkom pre dieťa a zrejme by zásadne neovplyvnil názor ani znalca a ani súdu. V odvolaní otec poukazuje na to, že u neho neboli zistené nedostatky súvisiace s bývaním a starostlivosťou o syna a tiež, že triedna učiteľka sa vyjadruje, že do školy chodí maloletý dobre pripravený. Okolnosť prípravy a podmienok u otca nebola nikým spochybnovaná, ale zásadnou okolnosťou, ktorá má vplyv na starostlivosť o maloletého je jeho psychický stav, ktorý správaním otca, jeho pohrdaním s normami správania vo vzťahu k súdu, vo vzťahu k nej, spôsobuje synovi stres a nie je dobrým príkladom vo výchove maloletého, najmä k jeho budúcemu rešpektovaniu autorít, k pristupovaniu k povinnostiam a v prvom rade vo vzťahu k rodičom.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 2 písm.a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie otca

maloletého dieťaťa nie je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť, s ktorým odôvodnením rozsudku sa aj odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku uvádza nasledovné.

Súd prvého stupňa vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj vo veci vecne správne rozhodol.

Správne zameral svoje dokazovanie v prejednávanej veci na zmenu pomerov, ktorá nastala od poslednej úpravy práv a povinností rodičov k mal. E. ako na strane oboch rodičov, tak aj na strane mal. E..

Vzhľadom k neustále pretrvávajúcim nezhodám medzi rodičmi s poukazom na rozdielne názory na vhodnosť striedavej osobnej starostlivosti súd prvého stupňa vo veci správne nariadil znalecké dokazovanie a vychádzajúc z vypracovaného znaleckého posudku a výsluchu znalca uskutočneného na pojednávaní správne uzavrel, že zachovanie striedavej osobnej starostlivosti nie je za daného stavu najvhodnejším riešením úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu. Z výsledkov vykonaného dokazovania je nepochybné, že konfliktné vzťahy medzi rodičmi existovali už v čase predchádzajúceho rozhodovania o striedavej osobnej starostlivosti a pretrvávali počas celú dobu konania o návrhu matky na zverenie maloletého do jej starostlivosti. Zo znaleckého posudku nepochybne vyplýva, že u maloletého sa prejavujú poruchy správania a to hlavne v rodinnom prostredí, ktoré nemusia byť badateľné pri správaní sa v škole (ktorá skutočnosť je zrejmá aj z vyjadrenia riaditeľky základnej školy, ktorú maloletý navštevuje). Zachovanie striedavej osobnej starostlivosti za situácie, keď rodičia nevedia naďalej spolu komunikovať, nevedia dodržiavať rozhodnutie súdu, dohodnuté pravidlá, odmietajú názory jeden druhého na výchovu maloletého, verbálne sa osočujú a znevažujú a preukázateľne predovšetkým otec vnucuje negatívny postoj maloletému na matku, nie je možné a v žiadnom prípade nie je ani v záujme maloletého dieťaťa, na ktorý záujem je potrebné v prvom rade brať ohľad. Za takejto situácie striedavá osobná starostlivosť neprichádza vôbec v úvahu a nemôže byť ani vyhovujúcim spôsobom starostlivosti rodičov o maloletého E., nemôže byť v jeho záujme a to aj napriek tomu, že by maloletý s takouto starostlivosťou súhlasil. Za tejto situácie s poukazom aj na vyjadrenie znalca by bol výsluch maloletého v danej veci tak ako na ňom trval otec maloletého nadbytočný a nadmerne stresujúci, pretože maloletý svoj názor prejavil v rámci jeho vyšetrenia u znalca. Súd prvého stupňa nepresne interpretoval výpoveď znalca k otázke opätovného výsluchu maloletého. Z podrobnej výpovede znalca na pojednávaní vyplýva, že len pre rozhodnutie o vhodnosti striedavej osobnej starostlivosti nemôže byť určujúcim názor maloletého, ale významné sú iné kritériá, na ktoré znalec poukázal, pričom pre celkové rozhodnutie o vhodnosti výchovného prostredia znalec prihliadal na názory maloletého. S poukazom na uvedené v žiadnom prípade nevypočítaním maloletého v predmetnom konaní nedošlo k porušeniu žiadnych jeho práv.

Súd prvého stupňa správne na základe výsledkov vykonaného dokazovania s poukazom na zmenu pomerov, ktorá nastala od posledného rozhodovania o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu v zmysle § 26 Zákona o rodine zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky a to napriek tej skutočnosti, že u oboch rodičov bolo konštatované, že majú vhodné podmienky na výchovu maloletého. Matku považoval za osobu vhodnejšiu pre zverenie maloletého do jej výchovy s poukazom na jej osobnostnú stránku a s poukazom aj na znaleckým dokazovaním preukázané negatívne správanie sa otca, ktorý má zvýraznenú tendenciu sa správať impulzívne, jeho správanie je iritabilné a nevhodne sa vyjadruje o druhom rodičovi maloletého; toto správanie sa otca negatívne vstupuje do interakcie rodičov navzájom a taktiež to vplýva aj na spôsob výchovy maloletého otcom, keď maloletý vykazuje známky porúch správania sa, ktoré sa aj počas vyšetrenia prejavovali v nedostatočnej sebaregulácii správania sa, presadzovaní si svojho, nedostatočného podriadenia sa a rešpektovania. S poukazom na uvedené súd prvého stupňa teda správne uzavrel, že stabilnejšie rodinné prostredie na výchovu maloletého má za súčasnej situácie jednoznačne matka maloletého.

V danom prípade zhodne so súdom prvého stupňa bol aj odvolací súd toho názoru, že je potrebné maloletého E. zveriť do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Odvolací súd sa zároveň stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa pokiaľ ide o určenie vyživovacej povinnosti otca na mal. E. vo výške 160,- Eur mesačne, keď táto výška výživného zodpovedá tak schopnostiam a možnostiam otca maloletého dieťaťa, ako aj odôvodneným potrebám maloletého E., prihliadnuc aj na pomery matky maloletého dieťaťa. Rovnako správne súd prvého stupňa rozhodol

aj ohľadne úpravy styku otca s mal. E., keď touto úpravou styku bude naďalej udržiavaný pravidelný a rovnocenný osobný styk otca s maloletým, rešpektované jeho právo na výchovu a starostlivosť o maloletého a takýto rozsah úpravy styku je aj v záujme maloletého, zachovania jeho citových väzieb k otcovi.

S poukazom na uvedené skutočnosti krajský súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Záverom odvolací súd uvádza, že v danej veci bolo nadbytočné zamietat' návrh matky vo zvyšnej časti (pokiaľ sa domáhala určenia vyživovacej povinnosti nad 160,- Eur), keďže v danej veci ide o konanie, ktoré za splnenia zákonných predpokladov môže začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.